

[Vagn Bro.]

at den til Ungdomsfængsel dømte ogsaa kan frakendes borgerlige Rettigheder. Det kan jo se meget bestikkende ud, at man ikke ønsker at tage den til Ungdomsfængsel dømte med i Spørgsmaalet om Fortabelse af borgerlige Rettigheder, men det, der er Tale om, er jo, at en har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, og saa er det, vi for vort Vedkommende siger, at selv om vi behandler den paagældende unge paa den lettere Maade, at han kommer i Ungdomsfængsel, saa har han dog begaaet denne i den offentlige Mening vanærende Handling, og saa maa han som andre komme ind under Reglerne om Generhvervelse af de borgerlige Rettigheder. At vi behandler ham paa en særlig Maade i Fængselet, er rimeligt af Hensyn til hans Ungdom, men her er der Tale om et rent faktisk Forhold, nemlig at der er begaaet noget i den offentlige Mening vanærende, og derfor har vi ønsket at stille dette Forslag.

Under Nr. 74 er der stillet et Ændringsforslag af de ærede Medlemmer af Venstre Hr. Svend Nielsen og Hr. Samuelson, hvori der siges, at som Regel bør det betragtes som en skærpene Omstændighed, at en Forbrydelse begaas under Beruselse. De tre andre Medlemmer fra Venstre har ikke kunnet gaa med hertil ud fra vort Syn paa Betydningen af Tilregneligheden i Gerningsøjeblikket, men jeg ønsker samtidig at henvende Opmærksomheden paa, at Venstre ikke har kunnet gaa med til Ændringsforslag Nr. 77, hvorefter selvfor skyldt Beruselse under visse Omstændigheder, ganske vist fakultativt, kan medføre en mildere Straf. Vi har ønsket, at en Handling begaaet i selvfor skyldt Beruselse i alle Tilfælde skal betragtes lige saa strengt, som hvis vedkommende ikke havde været beruset, men vi har altsaa ikke ønsket at gaa med til at lade Beruselse være en skærpene Omstændighed, og jeg vil for min Part udtale det Haab, at vi i hvert Fald paa et eller andet Tidspunkt af denne Sags Behandling muligvis kunde slippe for at stemme over denne Bestemmelse. — Jeg skal derefter gøre blot et Par Bemærkninger om den særlige Del, og da jeg allerede har udtalt mig om Ikrafttrædelsesloven, haaber jeg at kunne blive færdig i Løbet af faa Minutter.

Hvad angaar Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed, har Udvalget samlet sig om en Række Bestemmelser, jeg mener meget nødvendige Bestemmelser, sigtende til at forhøje Strafferammerne, men

for et Par andre Bestemmelers Vedkommende har Venstre og det konservative Mindretal maattet stille Ændringsforslag, saaledes under Nr. 92. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at komme dybere ind paa disse Bestemmelser. Der er jo i dette Kapitel Tale om Angreb, her navnlig fra Enkeltpersoners Side, mod vort Folkesamfunds Uantastelighed, og jeg var paa dette Punkt meget betænkelig ved Forslagets mildere Straffebestemmelser. Jeg kan vist nøjes med at henvise til de her tilføjede Bemærkninger.

Endvidere har vi stillet Ændringsforslag under Nr. 101 og 102. Jeg tror heller ikke, det er nødvendigt at komme ind paa en dyb Debat med Hensyn til disse. Der er Tale om Indsættelse af Straffebestemmelser for usømmelig Forstyrrelse af Ligfærd og for Blasfemi. Jeg vil blot sige, at naar man henviser til Folkets Kultur, saa er denne Henvisning maaske paa sin Plads for det store Flertals Vedkommende, men her drejer det sig dog uomtvisteligt om Regler, som den store Del af Befolkningen, der vil optræde med en vis Agtelse overfor Medmennesker, ikke vil krænke, og naar det er Tilfældet, at den store og gode Del af Befolkningen netop vil indtage et sømmeligt Standpunkt ogsaa overfor andres Følelser, saa forekommer det mig ganske urimeligt, at vi ikke skulde have Bestemmelser som de foreslaaede. De er dog ganske uskadelige; der er dog ingen, der kan siges at have nogen som helst Fordel af at foretage saadanne Handlinger, men jeg tør paa den anden Side roligt sige, at mange Befolkningslag her til Lands vil føle sig meget stærkt krænkede — man kan diskutere om, hvorvidt det altid er en berettiget Følelse, men en Kendsgerning er det, at de vil føle sig krænkede ved, at man ikke paa dette Punkt har Bestemmelser, som ogsaa kan holdes i Kraft. Der er ikke Tale om at gaa nogen berettiget Interesse nær ved dette Forslag. Modstanderne af det kan jo med en vis Ret henvise til, at disse Bestemmelser ikke hidtil er meget brugt i Retsanvendelsen, men naar det er Tilfældet, synes jeg ogsaa, at naar visse Dele af Befolkningen lægger afgørende Vægt paa, at Straffeloven indeholder saadanne Bestemmelser, kunde vi meget vel tage dem med uden for megen Debat.

Med Hensyn til §§ 155 og 156 er der gjort en Bemærkning i Betænkningen. Der er Tale om Straf for Pligtforsømmelse i kommunale, paa offentlige Valg hvilende Ombud, og der henstilles, at man overvejer